

✧ **Texty na tento týden** – Ž 84; Zj 21:3; Ž 122; Ž 87; Ga 3:28.29; Mt 28:18–20; Ž 46; Ž 125

✧ **Základní verš**

„*Má duše zmírá steskem po Hospodinových nádvořích, mé srdce i mé tělo plesají vstříc živému Bohu!*“
(Ž 84:3)

Sijón. Jméno, které původně označovalo návrší u hradeb Starého města v Jeruzalémě, avšak postupně se stalo symbolickým označením celé Chrámové hory, někdy i celého Jeruzaléma, ale především Hospodinova chrámu. Sijónské písně jsou pak radostné chvalozpěvy, které vyvyšují krásu Sijónu a svrchovanost Hospodina vládnoucího ze své svaté hory. Tyto žalmy často oslavují Hospodinův dům a vyjadřují svou lásku ke svatyni. Mnohé z těchto textů složili synové Kórácha, kteří jako chrámoví hudebníci (1Pa 6,22) a strážci vchodu do svatyně (1Pa 9,19) měli přímou zkušenost s požehnáním Hospodinova domu.

Díky čemu je Sijón zdrojem naděje a radosti? Sijón představoval přítomnost živého Boha uprostřed lidu, s nímž uzavřel smlouvu. Jako je Izrael vyvoleným Božím lidem (Dt 7,6), tak Sijón je vyvoleným Božím místem (Ž 48,3; Ž 78,69). Hospodin vládne na Sijónu (Ž 99,1.2) a zde také založil svůj chrám (Ž 87,1.2). Sijón je tedy místem Božího požehnání a také útočištěm.

Požehnání ze Sijónu „přetéká“ a zaplavuje celou zemi, protože Hospodin a jeho milost přesahují hranice jakéhokoli svatého místa. Sijón je radostí celé země (Ž 48,3), což potvrzuje, že celá země skutečně patří Bohu.

✧ **Osnova lekce:**

Jedenáctá lekce se zaměřuje na velmi specifickou kategorii tzv. „sijónských žalmů“, které hovoří o Bohu a jeho vztahu k lidem, s odkazem na horu Sijón, která se stala synonymem pro Jeruzalém, a zvláště pro Boží chrám, místo jeho přítomnosti uprostřed izraelského lidu.

- Ž 84: Sijón – symbol setkávání s dobrým Bohem (neděle)
- Ž 122: Sijón – symbol pokoje s Bohem i lidmi (pondělí)
- Ž 87: Sijón – symbol Boží lásky ke všem národům (úterý)
- Ž 46: Sijón – symbol míru a bezpečí uprostřed problémů (středa)
- Ž 125: Sijón – symbol pevnosti a stálosti Božích dětí (čtvrtek)

NE 10. března – „DEN V TVÝCH NÁDVOŘÍCH JE LEPŠÍ NEŽ TISÍCE JINDE“

Ž 84:1-5 „¹Pro předního zpěváka. Podle gatského způsobu. Pro Kórachovce, žalm. ²Jak jsou milé tvé přibytky, Hospodine zástupů! ³Má duše zmírá steskem po Hospodinových nádvořích, mé srdce i mé tělo plesají vstříc živému Bohu! ⁴Vždyť i vrabec přístřeší si najde, vlaštovka si staví hnízdo u tvých oltářů, aby svá mlád'ata zde uložila, Hospodine zástupů, můj Králi a můj Bože! ⁵Blaze těm, kdo bydlí ve tvém domě, mohou tě zde vždycky chválit.“

Ž 84:6-13 „⁶Blaze člověku, jenž sílu hledá v tobě, těm, kteří se vydávají na pouť. ⁷Když Dolinou balzámovníků se ubírají, učiní ji prameništěm, včasný déšť ji halí požehnáním. ⁸Pokračují stále s novou silou, objeví se před svým Bohem na Sijónu. ⁹Hospodine, Bože zástupů, slyš modlitbu mou, naslouchej, Jákobův Bože! ¹⁰Ty jsi štít náš, Bože, pohled, na tvář svého pomazaného rač shlédnout. ¹¹Den v tvých nádvořích je lepší než tisíce jinde; raději chci stát před prahem domu svého Boha, než prodlévat v stanech svévolnosti. ¹²Vždyť Hospodin Bůh je štít a slunce, Hospodin je dárce milosti a slávy, žádné dobro neodepře těm, kdo žijí bezúhonně. ¹³Hospodine zástupů, blaze člověku, jenž doufá v tebe!“

Ž 27:4 „O jedno jsem prosil Hospodina a jen o to budu usilovat: abych v domě Hospodinově směl bydlit po všechny dny, co živ budu, abych patřil na Hospodinovu vládnu a zpytoval jeho vůli v chrámu.“

Ž 63:3 ČSP „Proto tě vyhlížím ve svatyni — chci hledět na tvou moc i slávu.“

Ž 65:5 „Blaze tomu, koho vyvolíš a přijmeš, aby směl pobývat ve tvých nádvořích. Tam se budem sytit dary tvého domu, tvého svatého chrámu.“

Ž 15:1-3 „¹Davidův . Hospodine, kdo smí pobývat v tvém stanu, kdo smí bydlet na tvé svaté hoře? ²Ten, kdo žije bezúhonně, ten, kdo jedná spravedlivě, ten, kdo ze srdce zastává pravdu, ³nemá pomlouvačný jazyk, druhému nedělá nic zlého, na svého druhu nekydá hanu.“

Zj 21:3 „A slyšel jsem veliký hlas od trůnu: „Hle, příbytek Boží uprostřed lidí, Bůh bude přebývat mezi nimi a oni budou jeho lid; on sám, jejich Bůh, bude s nimi.“

PO 11. března – „VYPROŠUJTE JERUZALÉMU POKOJ“

Ž 122 „¹Poutní píseň, Davidova. Zaradoval jsem se, když mi řekli: Půjdem do Hospodinova domu! ²A naše nohy již stojí ve tvých branách, Jeruzaléme. ³Jeruzalém je zbudován jako město semknuté v jediný celek. ⁴Tam nahoru vystupují kmeny, Hospodinovy to kmeny, Izraeli na svědectví, vzdát Hospodinovu jménu chválu. ⁵Tam jsou postaveny soudné stolce, stolce Davidova domu. ⁶Vyprošujte Jeruzalému pokoj: Kéž v klidu žijí ti, kdo tě milují! ⁷Kéž je na tvých valech pokoj, kéž se tvé paláce těší klidu! ⁸Pro své bratry, pro své druhy vyhláší: „Budiz v tobě pokoj!“ ⁹Pro dům Hospodina, našeho Boha, usiluji o tvé dobro.“

Dt 16:16 „Každý z vás, kdo je mužského pohlaví, se ukáže třikrát v roce před tváří Hospodina, tvého Boha, na místě, které on vyvolí: při slavnosti nekvašených chlebě, při slavnosti týdnů a při slavnosti stánků. A neukáže se před Hospodinovou tváří s prázdnou.“

Nu 1:50 „Lévijce přidělíš k příbytku svědectví, ke všemu jeho nářadí i ke všemu, co k němu patří. Budou nosit příbytek a všechno jeho nářadí a budou u něho přísluhovat; budou tábořit kolem příbytku.“

Ex 25:22 „Tam se budu s tebou setkávat a z místa nad příkrovem mezi oběma cheruby, kteří budou na schráně svědectví, budu s tebou mluvit o všem, co ti pro Izraelce přikážu.“

2S 8:15 „David kraloval nad celým Izraelem a zjednával právo a spravedlnost všemu svému lidu.“

Ž 147:12-14 „¹²Jeruzaléme, chval zpěvem Hospodina, chval, Sijóne, svého Boha! ¹³On upevnil závory v tvých branách, požehnal tvým synům v tobě. ¹⁴Na tvém území ti zjednal pokoj, bělí pšeničnou tě sytí.“

J 13:34.35 „³⁴Nové přikázání vám dávám, abyste se navzájem milovali; jako já jsem miloval vás, i vy se mlujte navzájem. ³⁵Podle toho všichni poznají, že jste moji učedníci, budete-li mít lásku jedni k druhým.“

Iz 52:7 „Jak líbezná je, když po horách jdou nohy toho, jenž poselství nese a ohlašuje pokoj, jenž nese dobré poselství a ohlašuje spásu, jenž Sijónu hlásá: „Tvůj Bůh kraluje!““

Iz 66:12.13 „¹²Toto praví Hospodin: „Hle, já k ní přivedu pokoj jako řeku a jako rozvodněný potok slávu pronárodů. Budete sát nošení v náručí, hýčkání na kolenou. ¹³Jako když někoho utěšuje matka, tak vás budu těšit. V Jeruzalémě dojdete potěšení.““

Zj 21 „¹A viděl jsem nové nebe a novou zemi, neboť první nebe a první země pominuly a moře již vůbec nebylo. ²A viděl jsem od Boha z nebe sestupovat svaté město, nový Jeruzalém, krásný jako nevěsta ozdobená pro svého ženicha. ³A slyšel jsem veliký hlas od trůnu: „Hle, příbytek Boží uprostřed lidí, Bůh bude přebývat mezi nimi a oni budou jeho lid; on sám, jejich Bůh, bude s nimi, ⁴a setře jim každou slzu z očí. A smrti již nebude, ani žalu ani nářku ani bolesti už nebude – neboť co bylo, pominulo.“ ⁵Ten, který seděl na trůnu, řekl: „Hle, všechno tvořím nové.“ A řekl: „Napiš: Tato slova jsou věrná a pravá.“ ⁶A dodal: „Již se vyplnila. Já jsem Alfa i Omega, počátek i konec. Tomu, kdo žízní, dám napít zadarmo z pramene vody živé. ⁷Kdo zvítězí, dostane toto vše; já mu budu Bohem a on mi bude synem. ⁸Avšak zbabělci, nevěrní, nečistí, vrahové, cizoložníci, zaklánači, modláři a všichni lháři najdou svůj úděl v jezeře, kde hoří oheň a síra. To je ta druhá smrt.“ ⁹A přistoupil jeden ze sedmi andělů, kteří měli těch sedm nádob a v nich připraveno sedm posledních pohrom, a řekl mi: „Pojd, ukážu ti nevěstu, choť Beránkovu.“ ¹⁰Ve vytržení ducha mě vyvedl na velikou a vysokou horu a ukázal mi svaté město Jeruzalém, jak sestupuje z nebe od Boha, ¹¹zářící Boží slávou; jeho jas jako nejdražší drahokam a jako průzračný křišťál. ¹²Město mělo mohutné a vysoké hradby, dvanáct bran střežených dvanácti anděly a na branách napsaná jména dvanácti pokolení synů Izraele. ¹³Tři brány byly na východ, tři brány na sever, tři brány na jih a tři brány na západ. ¹⁴A hradby města byly postaveny na dvanácti základních kamenech a na nich bylo dvanáct jmen dvanácti apoštolů Beránkových. ¹⁵Ten, který se mnou mluvil, měl zlatou míru, aby změřil město i jeho brány a hradby. ¹⁶Město je vystaveno do čtverce: jeho délka je stejná jako šířka. Změřil to město, a bylo to dvanáct tisíc měř. Jeho délka, šířka i výška jsou stejné. ¹⁷Změřil i hradbu, a bylo to sto čtyřicet čtyři loket lidskou mírou, kterou použil anděl. ¹⁸Hradby jsou postaveny z jaspisu a město je z ryzího zlata, zářícího jako křišťál. ¹⁹Základy hradeb toho města jsou samý drahokam: první základní kámen je jaspis, druhý safír, třetí chalcedon, čtvrtý smaragd, ²⁰pátý sardonjx, šestý karneol, sedmý chrysolit, osmý beryl, devátý topas, desátý chrysopras, jedenáctý hyacint a dvanáctý ametyst.

PÁ 15. března – PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

Uvažujte o poselství textů Iz 40 a Iz 51,1–16.

Sijónské písně nám připomínají, abychom nikdy nezapomněli na Sijón a živou naději v Boží svrchovanou moc, kterou představuje. Přestože v životě přijímáme mnoho požehnání vycházejícího z Boží svatyně, uskutečnění naší naděje na plný život a radost na Sijónu je stále před námi, v budoucnosti. Mnohé Boží děti touží se slzami v očích po nebeském Sijónu (Ž 137,1). Myslet na Sijón totiž neznamená jen jakousi letmou vzpomínku. Je důležité se opravdu soustředit na to, co je před námi, a rozhodnout se žít v souladu s Božím plánem (Ex 13,3; Ex 20,8).

Zpívání písní o Sijónu proto v sobě nese odhodlání udržet si a ještě posílit naději na obnovení Božího království na nové zemi (Zj 21,1–5). „Lidé obdaření nesmrtností tam budou nadšeně rozjímat nad zázraky stvořitelské moci a tajemstvím zachraňujících lásky. Nebude tam krutý nepřítel, který by je sváděl, aby zapomněli na Boha. Budou mít dostatek příležitostí pro rozvoj svých vloh a schopností. Přijímání nových poznatků neunaví mysl a nevyčerpá tvůrčí sílu. Bude možno realizovat nejvelkolepější díla, uskutečnit nejvznešenější tužby, splnit nejkrásnější cíle. Přesto stále zůstanou nové výšiny, které bude možné zdolávat, nové divy hodné obdivu, nové skutečnosti, které bude možno odhalovat, nové úkoly, které budou rozvíjet rozumové, duševní i tělesné síly.“ (GC 677; VDV 436.437)

Závazek nezapomenout na Sijón je rozhodnutím poutníků na Boží cestě, že nikdy nepřijmou tento svět za svou vlast, ale budou čekat na nové nebe a novou zemi.

To je také důvod, proč mohou žalmy o Sijónu zpívat věřící všech generací, kteří touží žít v novém Jeruzalémě (Zj 3,12). Sijónské písně nás povzbuzují, abychom očekávali budoucí svět s nadějí. Zároveň nás však zavazují, abychom byli tady a právě teď prostředníky Boží milosti.

Otázky k rozhovoru

1. Jak můžeme duchovní a teologické principy týkající se Božtého lidu na Sijónu, který byl skutečným místem v Jeruzalémě, aplikovat na církve a její poslání ve světě?
2. Jak dnes mohou věřící zůstat v Boží svatyni? (Viz J 1,14–18; Žd 12,22–24.)
3. Jak se podle Ž 87 stane Sijón městem všech národů? (Viz také Ř 5,10; Ef 2,11–16; Ko 1,19–23.)
4. Jak byste odpověděli člověku, který poukazuje na skutečnost, že bezbožným se v tomto světě daří, zatímco mnozí dobří lidé trpí? Proč je důležité přiznat, že dnes nemáme přesné odpovědi na všechno, co se kolem nás odehrává?

18:09

²¹A dvanáct bran je z dvanácti perel, každá z jediné perly. A náměstí toho města je z ryzího zlata jako z průzračného křišťálu. ²²Avšak chrám jsem v něm nespáčil: Jeho chrámem je Pán Bůh všemohoucí a Beránek. ²³To město nepotřebuje ani slunce ani měsíc, aby mělo světlo: září nad ním sláva Boží a jeho světlem je Beránek. ²⁴Národy budou žít v jeho světle; králové světa mu odevzdají svou slávu. ²⁵Jeho brány zůstanou otevřeny, protože stále trvá den, a noci tam už nebude. ²⁶V něm se shromáždí sláva i čest národů. ²⁷A nevstoupí tam nic nesvatého ani ten, kdo se rouhá a lže, nýbrž jen ti, kdo jsou zapsáni v Beránkově knize života.“

Zj 22 „¹A ukázal mi řeku živé vody, čiré jako křišťál, která vyvěrala u trůnu Božtého a Beránkova. ²Uprostřed města na náměstí, z obou stran řeky, bylo stromů života nesoucích ovoce dvanáctkrát do roka; každý měsíc dozrává na něm ovoce a jeho listí má léčivou moc pro všechny národy. ³A nebude tam nic proklatého. Bude tam trůn Boží a Beránkův; jeho služebníci mu budou sloužit, ⁴budou hledět na jeho tvář a na čele ponesou jeho jméno. ⁵Noci tam již nebude a nebudou potřebovat světlo lampy ani světlo slunce, neboť Pán Bůh bude jejich světlem a budou s ním kralovat na věky věků. ⁶A řekl mi: „Tato slova jsou věrná a pravá; Pán, Bůh dávající Ducha prorokům, poslal svého anděla, aby oznámil svým služebníkům, co se má brzo stát: ⁷Hle, přijdu brzo. Blaze tomu, kdo se drží proroctví této knihy.“ ⁸To jsem slyšel a viděl já, Jan. A když jsem to uslyšel a spatřil, padl jsem na kolena k nohám anděla, který mi to oznamoval. ⁹Ale on mi řekl: „Stráž se toho! Jsem jen služebník jako ty a tvoji bratří proroci a ti, kdo se drží slov této knihy. Před Bohem poklekní!“ ¹⁰A řekl mi: „Nezapečeťuj knihu se slovy tohoto proroctví: čas je blízko. ¹¹Kdo křivdí, ať křivdí dál, kdo je pošpiněn, ať zůstane ve špíně – kdo je spravedlivý, ať zůstane spravedlivý, kdo je svatý, ať setrvá ve svatosti. ¹²Hle, přijdu brzo, a má odplata se mnou; odplatím každému podle toho, jak jednal. ¹³Já jsem Alfa i Omega, první i poslední, počátek i konec. ¹⁴Blaze těm, kdo si vyprali roucha, a tak mají přístup ke stromu života i do bran města. ¹⁵Venku zůstanou nečistí, zaklínáči, smilníci, vrahové, modláři – každý, kdo si libuje ve lži. ¹⁶Já, Ježíš, posílám svého posla, aby vám to dosvědčil po všech církvích. Já jsem potomek z rodu Davidova, jasná hvězda jitrní.“ ¹⁷A Duch i nevěsta praví: „Přijď!“ A kdokoli to slyší, ať řekne: „Přijď!“ Kdo žízní, ať přistoupí; kdo touží, ať zadarmo nabere vody života. ¹⁸Já dosvědčuji každému, kdo slyší slova proroctví této knihy: Kdo k nim něco přidá, tomu přidá Bůh ran popsanych v této knize. ¹⁹A jestliže kdo ubere ze slov knihy tohoto proroctví, tomu Bůh odejme podíl na stromu života a místo ve svatém městě, jak se o nich píše v této knize. ²⁰Ten, od něhož je to svědectví, praví: „Ano, přijdu brzo.“ Amen, přijď, Pane Ježíši! ²¹Milost Pána Ježíše se všem.“

ÚT 12. března – SIJÓN – DOMOV VŠECH NÁRODŮ

Ž 87 „¹Pro Kórachovce, zpívaný žalm. Na posvátných horách založil svůj chrám. ²Hospodin miluje brány Sijónu nad všechny přibytky Jákobovy. ³Slavné věci hlášány jsou v tobě, město Boží! ⁴Připomenu Rahaba i Babel jakožto ty, kdo mě znají, také Pelišteu a Týr s Kúšem, každý z nich se zrodil tady. ⁵O Sijónu řeknou: V něm se zrodil ten i onen, a sám Nejvyšší jej činí pevným. ⁶Při soupisu lidských společenství Hospodin si zaznamená: Každý z nich se zrodil tady. ⁷A dají se do zpěvu a tance: Všechna spása pramení mi z tebe!“

Ž 2:6 „Já jsem ustanovil svého krále na Sijónu, na své svaté hoře!“

Ž 15:1 „Davidův . Hospodine, kdo smí pobývat v tvém stanu, kdo smí bydlet na tvé svaté hoře?“

Iz 2:2 „I stane se v posledních dnech, že se hora Hospodinova domu bude tyčit nad vrcholy hor, bude povznesena nad pahorky a budou k ní proudit všechny pronárody.“

Ž 99:2 „Velký je Hospodin na Sijónu, nad všechny národy vyvýšený.“

Mi 4:1 „I stane se v posledních dnech, že se hora Hospodinova domu bude tyčit nad vrcholy hor, bude povznesena nad pahorky a budou k ní proudit národy.“

Ž 133:3 „Jak chermónská rosa, která kane na sijónské hory. Tam udílí Hospodin své požehnání, život navěky.“

Neh 7:5 „Tu mi můj Bůh vložil do srdce, abych shromáždil šlechtice, představenstvo i lid, aby byli zapsáni do seznamu rodů. Našel jsem písemný záznam o rodu těch, kteří přišli dříve, a našel jsem v něm napsáno.“

L 2:1-3 „¹Stalo se v oněch dnech, že vyšlo nařízení od císaře Augusta, aby byl po celém světě proveden soupis lidu. ²Tento první majetkový soupis se konal, když Sýrii spravoval Quirinius. ³Všichni se šli dát zapsat, každý do svého města.“

Ř 3:22 „Boží spravedlnost skrze víru v Ježíše Krista pro všechny, kdo věří. Není totiž rozdílu.“

Ř 10:12.13 „¹²Není rozdílu mezi Židem a Řekem: Vždyť je jeden a týž Pán všech, štědrý ke všem, kdo ho vzývají, neboť ¹³každý, kdo vzývá jméno Páně, bude spasen.“

Ga 3:28.29 „²⁸Není už rozdíl mezi židem a pohanem, otrokem a svobodným, mužem a ženou. Vy všichni jste jedno v Kristu Ježíši. ²⁹Jste-li Kristovi, jste potomstvo Abrahamovo a dědicové toho, co Bůh zaslíbil.“

Ko 3:11 „Potom už není Řek a Žid, obřezaný a neobřezaný, barbar, divoch, otrok a svobodný – ale všechno a ve všech Kristus.“

Da 2:34.35.44.45 ČEP „³⁴Viděl jsi, jak se bez zásahu rukou utrhł kámen a udeřil do železných a hliněných nohou sochy a rozdrtil je, ³⁵a rázem bylo rozdrčeno železo, hlína, měď, stříbro i zlato, a byly jako plevy na mlátě v letní době. Odnesl je vítr a nezbylo po nich ani stopy. A ten kámen, který do sochy udeřil, se stal obrovskou skálou a zaplnil celou zemi. ...

⁴⁴Ve dnech těch králů dá Bůh nebes povstat království, které nebude zničeno navěky, a to království nebude předáno jinému lidu. Rozdrť a učiní konec všem těm královstvím, avšak samo zůstane navěky, ⁴⁵neboť jsi viděl, že se utrhł ze skály kámen bez zásahu rukou a rozdrtil železo, měď, hlínu, stříbro i zlato. Veliký Bůh dal králi poznat, co se v budoucnu stane. Sen je pravdivý a výklad spolehlivý.“

Da 2:34.35.44.45 ČSP „³⁴Jak ses díval, vyломil se bez rukou nějaký kámen a udeřil té soše do chodidel ze železa i keramiky a rozdrtil je. ³⁵Tehdy se železo, keramika, bronz, stříbro i zlato naráz rozpadly a byly jako plevy v létě na mlatech. Tu je roznesl vítr a už pro ně nebylo místo. Avšak ten kámen, jenž udeřil do sochy, se stal velikou horou a zaplnil celou zemi. ...

⁴⁴Za dnů oněch králů ale Bůh nebes nastolí království, jež nebude zničeno navěky ani to království nebude přenecháno jinému lidu. Ono rozdrť a ukončí všechna tato království, ale samo bude stát navěky, ⁴⁵neboť jsi viděl, jak se bez rukou z té hory vylomil kámen a rozdrtil železo, bronz, keramiku, stříbro i zlato. Veliký Bůh oznámil králi, co se stane potom. Ten sen je pravdivý a jeho výklad spolehlivý.“

Mt 13:32 „Je sice menší než všechna semena, ale když vyroste, je větší než ostatní byliny a je z něho strom, takže přilétají ptáci a hnízdí v jeho větvích.“

Mt 28:18-20 „¹⁸Ježíš přistoupil a řekl jim: „Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi. ¹⁹Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky, křtíte je ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého ²⁰a učte je, aby zachovávali všechno, co jsem vám přikázal. A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku. ...“

ST 13. března – BEZPEČNOST A KLID SIJÓNU

Ž 46:1-8 „¹Pro předního zpěváka; pro Kórachovce, píseň vysokým hlasem. ²Bůh je naše útočiště, naše síla, pomoc v soužení vždy velmi osvědčená. ³Proto se bát nebudeme, byť se převrátila země a základy hor se pohnuly v srdci moří. ⁴Ať si jejich vody huččí, ať se pění, ať se hory pro jejich zpučnost třesou! ⁵Řeka svými toky oblažuje město Boží, svatyni přibytku Nejvyššího. ⁶Nepohne se, Bůh je v jeho středu, Bůh mu pomáhá hned při rozbřesku jitra. ⁷Pronárody hluččí, království se hrouťí, jen vydá hlas a země se rozplývá. ⁸Hospodin zástupů je s námi, Bůh Jákobův, hrad náš nedobytný.“

Ž 46:9-12 „⁹Pojďte jen , pohleďte na Hospodinovy skutky, jak úžasné činy v zemi koná! ¹⁰Činí přítrž válkám až do končin země, tříští luky, láme kopí, spaluje v ohni válečné vozy. ¹¹„Dost už! Uznejte, že já jsem Bůh. Budu vyvyšován mezi pronárody, vyvyšován v zemi.“ ¹²Hospodin zástupů je s námi, Bůh Jákobův, hrad náš nedobytný.“

Ž 93:1-5 „¹Hospodin kraluje! Oděl se důstojností. Oděl se Hospodin, opásal se mocí. Pevně je založen svět, nic jím neotřese. ²Tvůj trůn pevně stojí odedávna. Ty jsi od věčnosti. ³Zvedají řeky, Hospodine, zvedají řeky svůj hlas, zvedají řeky své vlnobítí. ⁴Nad hukot mohutných vodstev, nad vznošené příboje mořské je vznešenější Hospodin na výšině. ⁵Tvá svědectví jsou naprosto věrná. A tvému domu přísluší svatost do nejdělsích časů, Hospodine!“

Ž 124:1-8 „¹Poutní píseň, Davidova. Kdyby sám Hospodin nebyl při nás – Izrael ať řekne –, ²kdyby sám Hospodin nebyl při nás, když proti nám povstali lidé, ³zaživa by nás tehdy zhltil v hněvu, jímž proti nám vzplála. ⁴Tehdy by nás zatopily vody, dravý proud by se přes nás valil, ⁵tehdy by se přes nás převalily vzduťé vody. ⁶Požehnan bud' Hospodin, že za kořist nás nedal jejich zubům! ⁷Unikli jsme jako ptáče z osidla lovců. Osidlo je protrženo, unikli jsme! ⁸Naše pomoc je ve jménu Hospodina; on učinil nebesa i zemi.“

Mt 8:23-27 „²³Vstoupil na loď a učedníci ho následovali. ²⁴Vtom se strhla na moři veliká bouře, takže loď už mizela ve vlnách; ale on spal. ²⁵I přistoupili a probudili ho se slovy: „Pane, zachraň nás, nebo zahyneme!“ ²⁶Řekl jim: „Proč jste tak ustrašeni, vy malověrní?“ Vstal, pohrozil větrům i moři; a nastalo veliké ticho. ²⁷Lidé užasli a říkali: „Kdo to jen je, že ho poslouchají větry i moře?““

ČT 14. března – „JSOU JAKO HORA SIJÓN, NEPOHNE SE“

Ž 125 „¹Poutní píseň. Kdo doufají v Hospodina, jsou jak hora Sijón: nepohne se, strmí věčně. ²Kolem Jeruzaléma jsou hory, kolem svého lidu je Hospodin, nyní i navěky. ³Nesetrvá žezlo zvuťe na údělu spravedlivých, aby snad nezstáhli spravedliví své ruce k podlostem. ⁴Hospodine, prokaž dobro dobrým, těm, kdo mají přímé srdce! ⁵Ale ty, kdo uhýbají na své křivolaké stezky, zažene Hospodin s pachateli ničemností. Pokoj s Izraelem!“

Ž 5:13 „Spravedlivému, Hospodine, žehnáš, jako pavézou ho obklopuješ přízní.“

Ž 32:7.10 „⁷Tys má skrýše, ty mě chráníš před soužením, nad tím, že jsem vyvázl, zaplesá všechno kolem. ¹⁰Mnoho bolestí postihne svévolníka, toho však, kdo doufá v Hospodina, obklopuje milosrdenství.“

Ž 46:3 „Proto se bát nebudeme, byť se převrátila země a základy hor se pohnuly v srdci moří.“

Ž 73:2-13 „²Avšak moje nohy málem odbočily, moje kroky téměř sešly z cesty, ³neboť jsem záviděl potřeštěncům, když jsem viděl svévolné, jak pokojně si žijí. ⁴Smrt je do okovů ještě nesevřela, jejich tělo kypí, ⁵nevědí, co je to lidské plahočení, nebývají postiženi jako jiní lidé. ⁶Jejich náhrdelníkem je zpučnost, násilnictví šatem, do něhož se halí. ⁷Jejich oko vystupuje z tuhu, provaluje se smýšlení srdce. ⁸Vysmívají se a mluví zlomyslně, povýšenou řečí utiskují druhé. ⁹Do úst nebesa si berou, jazykem prosmyččí zemi. ¹⁰A lid se za nimi hrne lokat vodu plným douškem. ¹¹Říkávají: „Což se to Bůh dozví? Cožpak to Nejvyšší pozná?“ ¹²Ano, to jsou svévolníci: bez starostí věčně kupí jmění. ¹³Tedy zbytečně jsem si uchoval ryzí srdce a dlaně omýval nevinností!“

Ž 94:3 „Dlouho ještě svévolníci, Hospodine, dlouho ještě svévolníci budou jásat?“

